№ 122. Poniedziałek 29. Maja 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Jego Excelencya pan Namiestnik fml. baron *Paumgartten* ofiarował na pogorzelców Horodenki 50 złr., i na pogorzelców Bełza 50 złr.

Na pogorzelców *Kołomyi* wpłynęły dalej następujące ofiary w drodze składki: do magistratu miasta *Lwowa* 295 złr. 35 c., do urzędu powiatowego w *Pilznie* 13 złr. 5½ c., w *Jarosławiu* 200 złr., które ofiarowała tamtejsza gmina miejska; w *Wielkich Mostach* 70 złr., w *Tłumaczu* 174 złr. 24½ c., w *Nowemsiole* 25 złr., w *Manasterzyskach* 36 złr. 30 c., w *Wiśniowczyku* 48 złr. 24 c., w *Przemyślanach* 36 złr. w. a.

Na pogorzelców *Horodenki* w drodze składki zebrały urzęda powiatowe: w *Przemyślanach* 25 złr., w *Tłumaczu* 6 złr. 25 c., a w *Zabłotowie* 13 złr. w. a.

Nakoniec na pogorzelców *Bełza* urząd powiatowy w *Przemyślanach* zebrał 20 złr. w. a., i wszystkie te pieniądze zostały już odesłane na miejsce przeznaczenia.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej pozwolić swemu ministrowi cesarskiego domu i spraw zagranicznych fml. *Alexandrowi* hr. *Mensdorff-Pouilly* przyjąć i nosić nadany mu wielki krzyż cesarsko-mexykańskiego orderu orła.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać Alfonsowi hr. *Wandalinowi Mniszech* godność c. k. szambelana.

Część nieurzędowa.

Lwów, 29. maja.

Przedwczoraj na posiedzeniu *izby deputowanych* Rady państwa po odczytaniu protokołu, zabrał głos *prezydujący* i poświęcił kilka serdecznych wyrazów pamięci zmarłego temi dniami członka izby Jego Exc. barona *Walterskirchen*, w którym państwo straciło wzorowego obywatela, a izba jednego z najgorliwszych i najszanowniejszych członków. Potem przystąpiono do dalszych obrad nad zniesieniem wolności od podatku lenniczego terytoryum Asch. Przy debacie specyalnej nad artykułem I. przedłożył dep. *Pratobevera* następujący wniosek: „Istniejąca na terytoryum Asch wolność od podatku znosi się co do podatków stałych dla interesentów lennictwa Asch z dniem 1. stycznia 1874, a dla innych właścicieli realności i mieszkańców z dn. 1. stycznia 1866. Co do wszystkich innych podatków i opłat ma ustać wolność od podatku powszechnie z końcem roku 1865. Dawni poddani terytoryum Asch mają do końca roku 1873 płacić tylko połowę przypadających na nich podatków stałych.“ Wniosek ten znalazł liczne poparcie i nawet minister *Lasser* oświadczył się w końcu za nim. Przy głosowaniu przyjęty został artykuł I. podług wniosku p. Pratohevery; artykuł II. wniosku wydziałowego został odrzucony, a artykuł III. przyjęty, poczem odczytano zaraz ustawę po raz trzeci i uchwalono ostatecznie. Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Nordd. Allg. Ztg. potwierdza wiadomość, że poseł pruski w Turynie p. Usedom właśnie teraz otrzymał polecenie przystąpić do układów względem traktatu handlowego między krajami do związku celnego należącemi a Włochami. Wypadek ten będzie bardzo dobrze przyjęty tam, gdzie umieją ocenić wielkie znaczenie i ważność ścisłego ekonomiczno-politycznego związku Niemiec z Włochami, tudzież potrzebę zabezpieczenia interesów handlu niemieckiego we Włoszech.

Z drugiej strony zwracają uwagę, że układy o traktat mają toczyć się w Turynie i Florencyi, a nie w Berlinie, jak wszystkie inne. Słychać także, że rządy państw należących do związku celnego nie udzieliły jeszcze Prusom pełnomocnictwa z znanych powodów politycznych. Włochy zaś nie chcą zgodzić się na traktat, któryby oraz nie orzekał uznania tego Królestwa.

Słychać, że w *pruskiej* izbie deputowanych nastąpi *interpelacya* względem *traktatu handlowego* z *Włochami*. Ze wszystkich stron przyznają, że Prusy nie mogą się układać imieniem związku celnego. Zachodzi przytem ta trudność, że Prusy mogą zawrzeć traktat tylko w tem znaczeniu, ażeby każde przyznane im uwzględnienie szło także na korzyść rządów związku celnego. Potrzeba uznania Włoch odpadłaby naturalnie w takim razie sama przez się, ale podlega jeszcze wątpliwości, czy Włochy przystaną na taki rodzaj układów. *Wiener Abendpost* sądzi, że związek celny może równie obejść się bez traktatu z Włochami, jak Włochy bez traktatu ze związkiem celnym, i że w ogóle nie mają rządy związku celnego żadnego zgoła powodu do pospiechu.

Korespondencya Zeidlera donosi, że ma nastąpić zmiana w jeneralnej komendzie *Księstw nadelbiańskich*. Stany prowincyonalne będą obradować tylko nad sposobem złożenia przyszłej reprezentacyi ludu, wnioski zaś, które mają być przedłożone tej reprezentacyi, odnoszą się do prawa sukcesyjnego domów brandenburgskiego, oldenburgskiego i augustenburgskiego, tudzież do stosunku Księstw do Prus i do mozliwości podziału.

Monitor z 27. b. m. ogłasza list, jaki Cesarz wystósował do księcia Napoleona, w którym wyraża przykre wrażenie sprawione na sobie mową księcia w Ajaccio miana. Polityczny programat postawiony przez księcia pod egidą Napoleona I. może tylko nieprzyjaciołom mojego rządu posłużyć do zapatrywań, na które przystaćbym nie był w stanie. Książę Napoleon dodał nadto wyrazy uczuć nienawiści i gniewu, które nie są już więcej stósownemi. Aby teraz należycie oceniać idee Napoleona, potrzeba było przebyć ciężkie próby odpowiedzialności i władzy. Aby zapobiedz anarchii w umysłach owych strasznych nieprzyjaciół prawdziwej wolności, Napoleon I. przedewszystkiem zaprowadził w swojej familii, a następnie w swoim rządzie ową surową karność, która znała tylko jedną wolę i jedną działalność. I ja nie odstąpię w przyszłości od podobnego prawidła postępowania. (Dosłowną treść tego listu podamy jutro.)

Patrie podaje następujące zaprzeczenie: Świeże wiadomości zmuszają nas zmienić podane wczoraj w *Patrie* doniesienie jakoby admirał Baron Didelot otrzymał polecenie objąć komendę stacyi morskiej na zachodniem wybrzeżu Ameryki a to z osobnemi instrukcyami. W tem doniesieniu to jest tylko prawdziwem, że kontradmirał Bosse ukończył czas swojej komendy i dla tego ma być zastąpiony. Bądź co bądź nowy komendant floty nie będzie miał misyi wyjątkowej i instrukcye jego będą takie same jak poprzednika. Zdaje się, że to nowe doniesienie *Patrie* uspokoiło publiczność.

Costitutionnel przytacza z dziennika angielskiego *Daily News* ustęp mowy, w której jenerał *Rosenkranz* zaprzeczał w obec izby prawodawczej w Bostonie, podanej w dziennikach amerykańskich wiadomości, jakoby on werbował 25.000 do zbrojnego najścia Mexyku. Projekt taki nie przychodził mu nigdy na myśl, i nie sądzi on też, by młodzi wojownicy Stanów zjednoczonych, którzy w celach patryotycznych tak walecznie się bili, chcieli teraz zejść z drogi honoru i brać udział w wyprawie flibustyerów. Przeciwnie spodziewa on się, że młodzież ta powróci teraz do spokojnych zatrudnień swoich, w czem zamyśla on dać im przykład na sobie. *Courrier des Etats unis* donosi o znacznem oziembnieniu chwilowego zapału emigracyi do Mexyku. Sztuczny entuzyazm znikł zupełnie i żaden zacny mąż nie chce przyłączać się do sprawy, która właściwie jest tylko olbrzymim rozbojem.

Na posiedzeniu madryckiej izby deputowanych oświadczył minister spraw zewnętrznych, iż w budżecie wykazana jest rezydencya posła hiszpańskiego w Turynie, z powodu, iż w czasie układania budżetu dwór Króla Wiktora Emanuela w Turynie rezydował. Minister następnie oświadczył, iż wypłata pensyi posła hiszpańskiego przy Królu neapolitańskim Franciszku II. w Rzymie zawieszona została, jednak jako znak uszanowania jeden z członków poselstwa hiszpańskiego w Rzymie reprezentować będzie Hiszpanię przy Królu Franciszku II. neapolitańskim.

Najnowsza poczta *amerykańska* z 17. b. m. przyniosła następujące wiadomości: Jefferson Davis został pojmany pod Macone z familią i z jeneralnym sztabem, i odesłano go do Washingtonu. Proces przeciw spiskowym toczy się ciągle; przeciw Davisowi nie ma dotąd nic stanowczego. — Prezydent Johnson przyjmował posła francuzkiego *Montholona* i przy tej sposobności nastąpiła wymiana przyjacielskich zapewnień. Agitacya względem wychodztwa do Mexyku zmniejszyła się nieco. — Rozpoczęło się wydanie reszty pożyczki w sumie 230 milionów.

Z **Alexandryi** nadeszły dość groźne wiadomości. Dn. 15. b. m. zniewazyli ajenci policyjni czterech majtków korwety włoskiej, która stoi w tamtejszym porcie. Rany ich były tak ciężkie, że musiano zawieść ich do szpitalu. Włoski konzul jenerał p. *Bruno* udał się niezwłocznie do wicekróla, i żądał zadośćuczynienia w przeciągu 24 godzin. W chwili odejścia parostatku pocztowego nie dał jeszcze wicekról żadnej odpowiedzi, ale nie wątpią, że jak zwykle tak i teraz zachowa swoją godność i postąpi z energią i sprawiedliwością. Pomiędzy kolonią europejską panowało jak największe wzburzenie, a osiedli w Alexandryi Włosi (w liczbie do 15.000) byli tak oburzeni, że obawiano się, iż podniosą rokosz i sami sobie wymierzą sprawiedliwość, jeźliby wicekról nie uczynił natychmiast zadość reklamacyi włoskiego reprezentanta. Ta sama korespondencya donosi, że po gwałtownej scenie między Szeryfem Baszą, egipskim ministrem spraw zagranicznych i rosyjskim konzulem jeneralnym panem Łagowskim, zerwał ów konzul stosunki dyplomatyczne z Egiptem.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń. 27. maja. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśniejszy Pan przybył wczoraj do Wiednia i udzielał audyencye. Z najwyższego polecenia jenerał jazdy książę Franciszek Liechtenstein odjechał wczoraj zrana z pułkownikiem Thaun do Petersburga na pogrzeb zmarłego w Nicei Następcy tronu rosyjskiego.

(Sprawy parlamentarne.) Wydział do obrady przygotowawczej nad projektem ustawy o puncerunku złożył sprawozdanie. W §. 1. przyjął wydział zasadę puncerunku obowiązkowego a w §§. 14. i 15. zasadę puncerunku dowolnego. Szczególny ten wypadek pochodzi ztąd, że na posiedzeniu, na którem obradowano nad temi dwoma paragrafami, byli w części obecni inni członkowie wydziału, a w skutek tego większość będąca za puncerunkiem obowiązkowym stała się mniejszością. Gdy jednak izba przyjęła już zasadę projektu rządowego, puncerunek obowiązkowy, przeto zmiana odnośnych paragrafów nie nastręczy żadnych trudności.

Wydział finansowy do budżetu na r. 1866 załatwił według wniosków referentów rozdziały: Procenta od długów państwa, umorzenie długów (ref. dep. Winterstein), myta, cymentowanie i puncerunek (ref. dep. br. Ingram, za którego czytał sprawozdanie Dr. Taschek) i górnictwo (ref. dep. Steffens). Przy ostatnim rozdziale przyzwolono w skutek wyjaśnień komisarza rządowego, wykreślone 5300 złr. na budowę drogi w Neuburgu.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 26. maja.) Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 26. maja zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Ex. pp. ministrowie *Mensdorff*, *Schmerling*, *Mecsery*, *Lasser*, *Hein*, *Burger*, *Frank*, radzca ministeryalny *Distler*.

Po odczytaniu protokołu prezes oznajmił rezultat wyborów na sekretarzy. Wybrani zostali dep. *Neupauer*, *Krasa*, *Hassmann*, *Snida*, *Obst*, *Skriwanek*, *Zyblikiewicz*.

Minister spraw zewnętrznych hr. *Mensdorff* odpowiedział na interpelacyę dep. *Popea* i innych deputowanych, iż w roku 1855 przyszła do skutku konwencya z Portą otomańską względem użycia pastwisk w Bułgaryi przez właścicieli trzód owiec w Siedmiogrodzie. Konwencya ta zawarta była na 7 lat. Za zbliżeniem się tego terminu rząd starał się gorliwie o prolongacyę umowy. Porta zaś otomańska żądała uchylenia konwencyi z powodu; iż Czerkiesów, którzy z Azyi do Turcyi emigrowali, w grunta zaopatrzyć musi, pastwisk więc wolnych nie będzie. W takim stanie rzeczy rząd austryacki przez osobną komisyę, na miejsce wysłaną, sprawdził fakt przez Turcyę przywiedziony. Rząd więc austryacki zniewolony był przystać na wypowiedzenie konwencyi. Nie zgodził się jednak na jednostronne zerwanie umowy, i ostatecznie pod tym tylko warunkiem na jej wypowiedzenie zezwolił, iż pastuchy siedmiogrodzcy dopiero w dniu 23. sierpnia 1865 pastwiska bułgarskie opuścić będą musieli. Rząd jednak nie podziela zdania interpelantów, ażeby z tego powodu właściciele trzód siedmiogrodzkich do Księstw Naddunajskich wynosić się mieli, bo jeżeli w Księstwach tych znajdzie się dostatek paszy, to na mocy stypulacyj egzystujących, pastwisk tych używać mogą bez potrzeby emigrowania z kraju.

Z porządku dziennego izba przystąpiła do dalszego ciągu obrad nad zniesieniem wolności od podatków w okręgu lennym Asch.

Dep. hr. *Belcredi* oświadcza, iż wniosek wydział kwestyę w moa wie będącą jak węzeł gordyjski, raczej przecina niż załatwia. Mowca w wielu miejscach wykazuje liczne błędy w podaniach wydziału zawarte. Wykazuje następnie, iż rodzina Zedwiców, właściciele okręgu lennego okupiła sobie wolność od podatków, i cytuje szereg najwyższych postanowień, w których zastrzeżone jest wynagrodzenie na przypadek zniesienia tej wolności. Wydział uznał prawo na umowie oparte, o wynagrodzeniu jednak słyszeć nie chce. Art. I. ustanawia czas przejścia, co jako wynagrodzenie jest za mało, jako przejście zaś za długie. Jest to półśrodek, który nikomu nie dogodzi. Mowca zastrzega sobie wniesienie poprawek do projektu rządowego, który ze stanowiska prawa i słuszności sądzony, lepszy jest niż wniosek wydziału.

Dep. *Taschek* przemawia przeciwko wnioskom wydziału. Dep. *Ryger* przemawia za wnioskiem własnym żądając, ażeby tak wniosek ten, jak i poprawki, z któremi hr. Belcredi wystąpić zamyśla, przekazane zostały wydziałowi, o sześć członków wzmocnić się mającemu, do bliższego zgłębienia.

Dep. *Puscarin* zwraca uwagę, iż w Węgrzech i w krajach sąsiednich wiele było majątków uwolnionych od podatków, a uwolnienie to nie pochodziło z przywileju, lecz miało podstawę prawną. Gdyby izba przyjęła zasadę indemnizacyi co do okręgu Asch, byłby to prejudykat wielkiej doniosłości. W końcu mowca przemawia za wnioskiem dep. Rygera.

Prezes zapytuje się izby, czyli wniosek dep. *Rygera* znajduje poparcie? Wniosek poparty zostaje. Gdy zaś nikt już słowa nie żądał, rozprawy skończone zostały.

Dep. *Mandelblüh* jako referent wydziału zreasumował rozprawy, konkludując przyjęciem wniosków wydziału.

Prezes oświadczył, iż p. minister administracyi w sprawie tej na przyszłem posiedzeniu z wyjaśnieniem rządu wystąpi, dziś bowiem bardzo już jest późno.

Przed zamknięciem posiedzenia izba postanowiła przekazać projekt względem kolei żelaznej Schwandow-Königshaim wydziałowi kolej Braunau-Neumarktskiej. Poczem posiedzenie zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Portugalia.

Lizbona. 14. maja. *(Różne wiadomości.)* Fregata rosyjska „Alexander Newsky" mająca na pokładzie zwłoki Wielkiego Księcia Następcy tronu rosyjskiego, zawinęła w dniu 10go b. m. do portu lizbońskiego w towarzystwie statków „Olog" i „Alwnaz". Książę August, brat królewski, udał się na pokład fregaty dla asystowania pogrzebnemu nabożeństwu. Król i Królowa, Król Ferdynand i Cesarzowa wdowa brazylijska reprezentowani byli przez swych ochmistrzów i szambelanów, którzy w imieniu monarchów trumnę kwiatami uwieńczyli. Prócz tego byli na nabożeństwie ministrowie portugalscy, oficerowie statków wojennych angielskich i amerykańskich, tudzież członkowie ciała dyplomatycznego. Wczoraj eskadra rosyjska odpłynęła do Plymouth w towarzystwie fregaty portugalskiej „Sagres", angielskiej „Defence" i amerykańskiej „Niagara". Fregata portugalska towarzyszyć będzie eskadrze rosyjskiej aż do Capo di Rocca, fregaty zaś angielska i amerykańska do samego Kronsztadu.

Stosunki obecne między dworem portugalskim a brazylijskim dosyć są naprężone, co jednak żadnej doniosłości mieć nie będzie.

Królestwo Polskie.

(Wyjazd hr. Berga do Petersburga.) *Dzien. Warsz.* pisze: Namiestnik hr. Berg wyjechał wczoraj o godzinie $9\frac{1}{2}$ zrana zwyczajnym pociągiem do St. Petersburga, udając się na pogrzeb spoczywającego w Bogu Jego Ces. Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy tronu Mikołaja Alexandrowicza.

(Różne wiadomości.) *Dziennik Powsz.* pisze: W dniu 21go kwietnia (2. maja) na gruntach należących do wsi Złotej, w gminie Rybno, pastuchy znaleźli pomiędzy kamieniami ukryte trzy sztućce, dwanaście pałaszy i jeden bagnet. — Dnia 14. (26.) kwietnia Adryan Syzów, żołnierz z samarskiego pułku grenadyerów Nr. 4. stawił się dobrowolnie i zeznał, że w dniu 9. (21.) kwietnia, wyszedłszy ze szpitala wojskowego w Łowiczu udał się na przechadzkę za miasto o godzinie 3ciej w kierunku cmentarza, gdzie spostrzegłszy wiejską dziewkę i dopędziwszy ją zaproponował jej za nagrodą jednego rubla stosunki miłosne, poczem udał się wraz z nią ku rzece Bzurze w celu obmycia się, gdzie ją utopił.

Wczoraj opuścił Warszawę JW. tajny radzca Milutin, sekretarz stanu Jego Cesarskiej Mości, udając się do Petersburga.

Rosya.

(Rozporządzenie gubernatora wołyńskiego.) *Jen. Kor. austr.* donosi: Gubernator wołyński wydał rozporządzenie do władz, którem ponawia zakaz używania języka polskiego w sądownictwie i rozszerza go o tyle, aby urzędnicy nietylko między sobą ale nawet w zetknięciu z osobami prywatnemi w rzeczach służbowych nie używali języka polskiego. Język polski nie może mieć miejsca w trybunale rosyjskim. Jest to okoliczność bardzo ważna, ponieważ propaganda polska widziała w tem swój tryumf, że w trybunałach wołyńskich używano języka polskiego jako urzędowego, a nawet z tego powodu nazywała Wołyń krajem polskim. Według rzeczonego rozporządzenia urzędnicy nie podzielający przekonania o słuszności tego środka, nie mogą dłużej pozostawać w służbie rosyjskiej. Gubernator wydał także inne rozporządzenie, zalecając, aby w salach urzędowych zamiast obrazów przedstawiających świętych kościoła katolickiego pozawieszano świętych kościoła rosyjskiego, ponieważ wymaga tego panująca religia. Zalecono także trybunałom do naśladowania zwyczaj w Rosyi przyjęty, aby w sali posiedzeń trybunału paliła się zawsze lampa przed obrazem patrona miejscowego. Na żądanie trybunałów kancelarya gubernatora będzie pośredniczyć w kupnie takich obrazów.

(Zaraza w Petersburgu.) *Jour. de St. Petersb.* zamieścił następujący list doktora medycyny van-der Korput'a (którego rząd belgijski wydelegował do Rosyi dla zbadania biegu febry powrotnej) odpierający fałszywe wieści i wyrzekania jakiemi w ostatnim czasie przepełnione były dzienniki zagraniczne: Panie redaktorze! Z podziwieniem i zgrozą wyczytałem w przedostatnim numerze gazety pańskiej, artykuł, wyjęty z *Wiener Medicinische Wochenschrift*, w którym autor bezimiennej korespondencyi, pod wpływem jakiejś pobudki, wyjaśnienie której uważam tu za niewłaściwe, nie wstydzi się twierdzić, że wstęp do szpitali petersburgskich wzbroniony jest medykom dla tego „aby skryć rozwinięcie się epidemii, która w istocie jest zarazą syberyjską i t. d." Jako zagraniczny medyk, niezależnego sposobu myślenia, mam sobie za obowiązek energicznie zaprotestować przeciwko takim niedorzecznym twierdzeniom, rozsiewanym zapewne w złej wierze. Nietylko oświadczam, że choroba jaka się ukazała w Petersburgu pomiędzy ludnością niższej klasy, jest to febra powrotna, połączona niekiedy z gorączką tyfoidalną, ale nie znajduję wyrazów dla oddania prawdziwej wdzięczności za uprzejme przyjęcie, jakiego doznałem w szpitalach w Petersburgu, Moskwie, Wilnie i w innych miastach, w których był wolny wstęp dla każdego, chcącego dowiedzieć się prawdy. Podziwiam czynność i troskliwość rządu rosyjskiego w przedsięwzięciu wszelkich środków dla podawania pomocy chorym i zapobieżenia rozszerzeniu epidemii. Pozostaje mi nadmienić, że mniemana zaraza istnieje tylko w chorobliwem wyobrażeniu korespondenta dziennika *Wiener Medicinische Wochenschrift*, i zapewnić,

że podane przez niego wiadomości są zupełnie mylne. Petersburg, d. 5. (17.) maja 1865 r.

Grecya.

Ateny, 15. maja. (*Różne wiadomości.*) Król przed tygodniem już do stolicy powrócił i bardzo jest kontent z przyjęcia, jakiego wszędzie doznał ze strony ludności. Do Amfiry przybyła deputacya mieszkańców Galexidi, ażeby uprosić Króla, izby miasto to, znane z znacznej swej marynarki handlowej, odwiedzić raczył. Król przyjął zaproszenie i przyjęto go z oznakami wielkiej radości. Rada municypalna wyrażając uczucia miasta, podarowała Królowi trójząb, który miasto ma w herbie swoim. — W całym kraju okazuje się wielkie zajęcie wyborami. Między Grekami panuje wielka chęć zostania deputowanym; w wielu obwodach wyborczych liczba kandydatów przewyższa trzy, cztery i pięć krotnie liczbę wybrać się mających deputowanych. W Attyce na 5. deputowanych jest 28. kandydatów, w Patrotis na czterech deputowanych 22 kandydatów, w Caloryto na pięciu 20., w Megaris na dwóch 15. kandydatów. — Constantin Canaris mianowany został wice-admirałem i inspektorem floty, w miejsce zmarłego Kridzis. Jenerał Hahn, jeden z najstarszych filhellenów, który przez 40 lat służył nowemu Królestwu, opuścił Grecyę podobno na zawsze, udając się do swej Ojczyzny Szwajcaryi. Wielu z dawniejszych jego towarzyszy i oficerów, których wykształcił, odprowadzali go do portu Pireus.

Ameryka.

(*Obwinieni o udział w zamordowaniu Lincolna.*) *New-Jork World* podaje spis obwinionych o udział w morderstwie Lincolna i naznacza także dla nich, uprzedzając wyrok sądu, rozmaite kary, które prawdopodobnie powinni otrzymać. 1. Spangler maszynista z teatru Forda, otrzyma zapewne najwyższą karę prawem oznaczoną. 2. Sam Arnold, znany jako autor listu z podpisem Sam. Wiedział on o sprzysiężeniu, pochwalał je, lecz cofnął się z braku tylko cywilnej odwagi od wzięcia udziału w zbrodni. Był on sprzysiężonym, który nieposiadał na tyle odwagi, ażeby zostać także mordercą. 3. Kapitan Willin Tette, ujęty w Bonling-Green, wziął Bootha z sobą na konia i tym sposobem ułatwił mu ucieczkę. Grozi mu niebezpieczeństwo powieszenia, gdyż mógł znać mordercę albo go nieznać. Jeżeli zaś zostanie mu dowiedzione, że go znał, w takim razie biada mu! 4. Azerot (albo Abzerot), zapisany w księdze przyjezdnych gości w hotelu Kirkwooda jako Abzerot, zamieszkały w hrabstwie Chawes w Marylandzie, z pewnością będzie powieszony. Jest to morderca z instynktu i charakteru. Już sam wzrok jego najlepiej tego dowodzi. 5. Pani *Surrat* otrzyma stosowną do swojej zbrodni karę. Tak samo jak Booth był naczelnikiem sprzysiężenia, była ona także naczelniczką. Jest to kobieta obojętna, okrutna i zasługuje na karę śmierci. 6. Mac Laughlin, przyjaciel, sprzymierzeniec Bootha, jako należący do sprzysiężenia, ukarany będzie śmiercią. 7. Doktor Mudd, zamieszkały w Bryantown, z powodu swojej bojaźni, może być skazany na śmierć (!). W sobotę rano opatrzył on nogę Bootha, a dopiero w niedzielę wieczorem, doniósł o tem władzy. Mógł on nie poznać Bootha i niewiedzieć o spełnionem morderstwie; ale był secesyonistą i na okupienie go od śmierci nie starczyłyby obecnie wszystkie dochody z hrabstwa. 8. John Lloyd, otrzyma z pewnością karę śmierci. Zarządzał on hotelem pani Surrat w Surratsvillle, ukrył obydwóch morderców, dostarczył im karabinów i chociaż wiedział o spisku, nie doniósł o nim, milczał także i wtedy, kiedy się dowiedział o spełnieniu morderstwa. 9. Młody Herold (albo Harold), który z Boothem przebywał w folwarku Garretta, dzielił z nim wspólnie ucieczkę, był jego przewodnikiem, jego sługą, skazanym zostanie na śmierć, pomimo wszystkich zdań obrońców, którzy uważać go będą za obłąkanego. 10. John Surrat, skoro go tylko pochwycą, zostanie ukarany śmiercią. Znał on straszliwą tajemnicę o zamierzonem morderstwie, i powinien wraz z swoją matką otrzymać za to karę. 11. Payene (albo Wood), morderca Sewarda, wytrawny zbójca, ujęty u p. Surrat, poniesie wraz z nią karę śmierci. — 12. P. Adams wraz z żoną z Nowego-Jorku, o których sądzą, że dopomagali Boothowi. 13. Wilson także z Nowego-Jorku, nie doniósł rządowi, chociaż wiedział o zamiarze morderstwa.

Kronika.

(Prelekcye Wincentego Pola.) W sobotę po południu zakończył p. Wincenty Pol w obec nielicznego lecz dobranego grona słuchaczów szereg wykładów swoich w przedmiocie jeografii. Ostatni wykład równie pouczający i ciekawy jak poprzednie poświęcony był wyłącznie opisowi Tatrów. Do objaśnienia wykładu służyła dokładna mapa wielkiego rozmiaru nabyta przez pana Pola dla tego celu naukowego od c. k. ministerstwa wojny. Dla braku miejsca w szczegóły wykładu wchodzić nie możemy. Prelekcye Pola o jeografii ogłoszone będą zapewne drukiem. Ubolewać tylko wypada, że wykłady tak zajmujące nieznalazły w naszem mieście większej liczby słuchaczów szczególnie między młodzieżą. Ten żal wyraził też publicznie po zamknięciu prelekcyi profesor tutejszej akademii technicznej Dr. Strzelecki, który imieniem słuchaczów kilkoma serdecznemi słowy podziękował panu Polowi za to nowe ziarno nauki i oświaty rzucone na niwę ojczystą.

(Nieszczęsny wypadek.) W Wulce Poturzyckiej w obwodzie żółkiewskim utonął 14. b. m. sześcioletni syn tamtejszego włościanina Michała Kicha w potoku młynowym.

Dnia 16. b. m. utonął przypadkiem w Uniatyczach w tamtejszym potoku pastuch dworski nieznanego nazwiska. Ze śledztwa pokazało się, że cierpiał na epilepsyę i prawdopodobnie w paroxyzmie tej słabości wpadł w wodę.

(Zbrodniarz uwolniony.) Piotr Dydyk z Turzego w obwodzie samborskim, który w r. 1853 to jest w 15. roku życia, skazany był za podpalenie na 12 lat ciężkiego więzienia, odsiedziawszy tę karę w Karhaus w Czechach, został temi dniami wypuszczony na wolność.

(Wzrost ludności w Austryi). Austrya miała w 1801 roku 24,316.420 mieszkańców, w 1849 roku 37,443.044 z Lombardyą, a 34,741.801 bez Lombardyi: przybywało więc w ciągu czasu od 1801 do 1849 rocznie 291.700 m. W następnych latach od 1849 do 1861 r. przybywało rocznie 25 200 m.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 23. maja. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w 1. połowie b. m. na targach w obwodzie Sanockim były następujące:

	Miejsce targu:											
	Sanok		Krosno		Dobromil		Dukla		Lisko		Rymanów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy	3	2	3	27	3	5	3	15	3	50	3	40
„ żyta	2	22	2	24	2	5	2	15	2	50	2	20
„ jęczmienia	2	7	2	18	2	.	2	10	2	.	2	10
„ owsa	1	29	1	65	1	78	1	70	1	25	1	50
„ hreczki	.	.	2	57	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	2	9	.		2	20
„ ziemniaków	1	60	1	20	1	82	1	20	1	30	.	
Cetnar siana	1	.	1	80	1	51	2	.	1	.	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	40	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	70	7	.	5	63	5	.	4	50	6	.
„ „ miękkiego	3	.	5	.	4	30	3	20	2	10	4	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	11	.	12	.	10	.	11	.	12
Mas okowity	.	64	.	60	.	80	.	55	.	50	.	60

Ostatnia poczta.

Monachów, 27. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przyjęta została ustawa o amnestyi podług wniosków wydziału 131 głosami przeciw 1.

Drezno, 27. maja. Dzisiejszy *Dresd. Journal* przynosi własnoręczne pismo Króla do ministra sprawiedliwości, które z powodu narodzin Księcia nadaje wszystkim zbrodniarzom politycznym z r. 1849 zupełną amnestyę z nieograniczonem przywróceniem politycznych praw honorowych.

Kopenhaga, 26. maja. Król i Następca tronu pojechali przez Korsör do Beltu na spotkanie rosyjskiej eskadry żałobnej. Następca tronu udaje się z tą eskadrą do Petersburga.

Bruxela, 26. maja. Zawarty między Belgią i związkiem celnym traktat handlowy przedłożony został izbie reprezentantów.

Londyn, 26. maja. Na interpelacyę pana *Walcha* w izbie niższej odpowiedział Lord *Palmerston*: Korespondencya z Ameryką względem statków korsarskich unii południowej nie ustaje; dopiero niedawno nadeszła świeża depesza w tym względzie. Ta korespondencya ma z obu stron charakter przyjacielski. — Na interpelacyę *Baxtera* odpowiedział Lord *Palmerston*, że współdziałaniu Anglii i Ameryki przeciw handlowi niewolnikami przeszkadzała wojna domowa, ale zapewnie wkrótce rozpocznie się nanowo.

Paryż, 27. maja. *La Presse* przynosi pismo Księcia Napoleona do Cesarza, które opiewa:

„Najjaśniejszy Panie! Skutkiem pisma Waszej ces. Mości z 23. maja i ogłoszenia jego w Monitorze podaję się do dymisyi jako wiceprezydent tajnej rady i jako prezydent komisyi wystawy na rok 1867.

Racz przyjąć Najjaśniejszy Panie wyraz najszczerszego i najuniżeńszego przywiązania, z jakiem zostaję Waszej ces. Mości życzliwym kuzynem Napoleon."

Paryż, 26. maja. *La France* utrzymuje, że Cesarz przybędzie dopiero między 8. i 10. czerwca do Tulonu. — *Patrie* donosi, że Królowa hiszpańska zapraszała Cesarza w odwiedziny do Madrytu. Cesarz nieprzyjął jednak zaproszenia, ponieważ pobyt jego w Algieryi jest już oznaczony jego programem podróży.

Bukareszt, 25. maja. *Monitorul official* donosi, że Książę Couza, za przyzwoleniem księżny Heleny adoptował za syna dziecię z imieniem chrzestnem Alexander. Tenże dziennik podaje dekret Książęcy odbierający Anglikowi Ward, za niedopełnienie warunków, koncesyę na budowę kolei żelaznej na Wołoszczyźnie i skazujący go na utratę kaucyi w sumie 300.000 złr. na rzecz skarbu państwa.

Jokshama, 13. kwietnia. Tajkun ma zapłacić wynagrodzenie za wypadki pod Simonosaki.

Peking, 15. kwietnia. Oddalenie Księcia Kong jest karą za przekupstwo i nieuszanowanie dla Cesarza i nie ma związku z polityką zagraniczną.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. i 28. maja 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324.57	+ 13.6	80.0	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.11	+ 19.0	53.8	"	"	"
10.god.wiecz.	326.06	+ 15.9	81 1	"	"	"
7. god. zrana	327.73	+ 13.5	82.4	zachodni	sł.	pogoda
2. god. po poł.	328.05	+ 20.1	47.7	"	"	"
10.god.wiecz.	325.25	+ 15.8	67.6	południowy	"	"

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. maja.

Hotel George: PP.: Hulinka Theodor, z Chłopiatyna. — Mniszek Wład., z Kruhela.

Hotel europejski: Kretschmer Franciszek, c. k. radzca finansowy, z Sanoka. — Witoszyński Naz., c. k. kapitan, z Cieszanowa. — Serwatowski Mac., z Rajtarowic.

Hotel angielski: Cywiński Zenon, z Tylacz. — Kriegshaber Art, z Starzysk. — Szabo Karol, z Bożykowa.

Dnia 28. maja.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Wład., z Dziewiętnik. — Gołaszewski Leo, z Targowisk. — Orlowski Okt., z Połowic.

Hotel europejski: Papara Henryk, z Zubowmostów. — Rylski Henryk, z Dłużniowa.

Hotel Langa: Kalitowski Ant., c. k. prz. obw., z Żółkwi. — Georger J., z Moldawy.

Hotel angielski: Lewandowski Tytus, c. k. prz. pow., z Radymna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. maja.

PP.: Hr. Borkowski Sew., do Ponikwy. — Obniński Dom., ces. ros. radzca państwa, na Podole. — Andler Franciszek, do Wiednia. — Bal Jan, do Nowosiółek. — Horodyński Bog., do Zbydniowa. — Komarnicki Bolesław, do Sassowa. — Obertyński Leopold, do Stronibab. — Swierzawski Eustachy, do Tarnopola. — Stanek Wacław, do Zedowie. — Wasylewski Józef, do Kaczak. — Zarzycki Tytus, do Chotylubia.

Dnia 28. maja.

PP.: Bielski Stanisł., do Rychcic. — Chwistek Adam, do Witkówki. — Kriegshaber Art., do Starzysk. — Serwatowski Mac., do Rajtarowic. — Soroczyński Rom., do Choronowa. — Torosiewicz Emil, do Zastawca. — Papara Jul, do Dolnicza. — Wolański Wit., do Dulib. — Wykowski Fr., do Łąki dolnej. — Udrycki Adolf, do Wielkich mostów.

TEATR.

Dziś (przedstawienie polskie) „**Motyiomania.**" komedya w 3 aktach z francuzkiego, „**Czarodziejskie skrzypki.**" muzykalna leganda w 1 akcie z niemieckiego.

Kurs Lwowski.

Dnia 27. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	14	5	19
Dukat cesarski	" "	5	16	5	21
Półimperyał zł. rosyjski	" "	8	90	9	02
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	70	1	72
" papierowy rosyjski	" "	1	43	1	45
Talar pruski	" "	1	61	1	63
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	69	92	70	63
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	73	57	74	17
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	83	74	62
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	75	73	76	43
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	212	17	214	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. maja.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	71	35
5% pożyczka narodowa	76	10
Losy z 1860 roku	93	05
Akcye banku wiedeńskiego	800	—
" " kredytowego	184	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	10
Srebro	106	75
Dukat pojedynczy	5	21

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dni 26. maja

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.—	67 20
" " bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	76 15	76 30
od kwiet. do paźd. po 5%	76.15	76 30
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	81.—	81.20
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.20	71.30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.20	71.30
dtto. po 4½%	63.—	63.50
dtto. " 4%	56.25	56.50
dtto. " 3%	42.—	42 25
dtto. " 2½%	35.	37.—
dtto. " 1%	14.10	14.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.—	158.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	154.50	155 —
Przez. do wyl. z r. 1854	87.50	88 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	93.—	93.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.20	97.40
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	87 80	88.—
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	66.50	67.50
" 4½%	63.—	63.50
" 4%	55 50	56.—
" 3½%	48 50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3%	—.—	—.—
" 2½%	57.—	58.—
" 2¼%	51.—	52.—
" 2%	47.50	48.—
" 1¾%	40.—	40.50
dtto. z procent. za granicą " 5%	71.50	72.—
" 3½%	67.25	67.75
" 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemniz. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	88 50	89.50
Wyż. Aust.	87.50	88.50
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92 —	92.50
Morawii	86.—	87.—
Szląska	90.—	91.—
Styryi	88.50	89 50
Tyrolu	—.—	—.—

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	74 80	75.30
Banatu Tem.	73.25	73 75
Kroacyi i Slawonii	74 50	75.50
Galicyi	73.90	74 30
Siedmiogrodu	70.75	71 30
Bukowina	70.75	71.30
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.70	71 80
Banat Temesz.	71.20	71.30
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.—	94.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
" 4%	57.—	57.50
Dług Salcburga " 3½%	—.—	—.—
" 3%	57.—	57.50
" 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy " 2%	28.25	28.75
" 1¾%	—.—	—.—
2. Stan oblig. domestykaln.		
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
" 2½% " 100 "	17.—	19.—
" 2¼% " 100 "	16.50	18.50
" 2% " 100 "	14.—	16.—
" 1¾% " 100 "	12.50	14.50
3. Akcye. (Za sztukę.)		
Banku narodowego	800 —	802 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184 —	184 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	590 —	592.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	77.—	77.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1828.—	1830.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	186.—	186.20
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	226 —	228.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134.75	135.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	212.75	213.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	60.50	61.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w.a.	167.75	168.25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	122 25	122 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	— —	—.—

	pien.	towar.
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	705.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	256.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	143 50	144.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	479.—	480.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	230.—	232.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	380 —	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	260.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	355.—	360.—
4. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. " 1857 po 5%	102.75	103 25
przeznaczone do los. po 5%	92.90	93 20
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.75	89 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.—	80.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 75	98 —
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	85.—	86.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	78.75	79 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	110.—	110.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	105.—	105.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.25	87.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	88. —	88.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95.—	95.50

	pien.	towar
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95 50	96.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—
6. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125 75	126.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	85.50	86.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	111.—	112.—
" " po 50 zł. m. k.	48.25	48.75
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	111.50	112.—
Salma " 40 " "	31.—	31.50
Palfiego " 40 " "	26.75	27.25
Clarego " 40 " "	26.75	27.25
St. Genois " 40 " "	26.75	27.25
Windischgrätza 20 zł. "	17.—	17.50
Waldsteina 20 "	19.25	19 75
Keglevicha 10 "	13.20	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.25	12.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	92.50	92.80
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	91.25	91 35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	91.30	91 50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	81.10	81 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	109.20	109.25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	43 10	43.20
Marsylia za 100 fr.	43 30	43.35
Paryż za 100 fr.	43.35	43 40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5.21½	5.22½
dtto. pełnej wagi	5.21½	5 22½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.74	8.75
Rosyjski imperyał	8.98	9 —
Talar związkowy	1.61	1.61½
Srebro	106.75	107.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50 c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Budyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.